

מסורת הש"ס

(א) [בסדרות כהן:] (ב) [בסדרות חן:] (ג) [בסדרות חן:] (ד) [בסדרות חן:] (ה) [בסדרות חן:] (ו) [בסדרות חן:] (ז) [בסדרות חן:] (ח) [בסדרות חן:] (ט) [בסדרות חן:] (י) [בסדרות חן:] (יא) [בסדרות חן:] (יב) [בסדרות חן:] (יג) [בסדרות חן:] (יד) [בסדרות חן:] (טו) [בסדרות חן:] (טז) [בסדרות חן:] (יז) [בסדרות חן:] (יח) [בסדרות חן:] (יט) [בסדרות חן:] (כ) [בסדרות חן:] (כא) [בסדרות חן:] (כב) [בסדרות חן:] (כג) [בסדרות חן:] (כד) [בסדרות חן:] (כה) [בסדרות חן:] (כו) [בסדרות חן:] (כז) [בסדרות חן:] (כח) [בסדרות חן:] (כט) [בסדרות חן:] (ל)

גליון הש"ס

גב' אלא עתה נוצר בו. ע"ה שנת דף כו ע"ה חס' ד"ה וטלה: שם ולא לטק קישור: ע"ה בסדרות דף כה ע"ה חס' ד"ה וטלה:

הנהגות הבר"ה

(א) רש"י ד"ה והאמר מר וכו' דגלו דעמיהו כ"ל ומיתת מאי נמחק:

הנהגות מהר"ב

(א) רש"י ד"ה לעמוד לשרת וכו' דבגדי שרד. מלת שרד נמחק. וי"ב שרת וע"ה בחס' דבמיל פ"ד מהלכות כלי מקדש דין ד' ודיוק:

מוסף רש"י

לא תעבוד ולא תגור. וי"ו מוסף על ענין ארון וילמוד ששים זה מן (בבבבות כהן). לעמוד לשרת. נמר ראשית הגו כמי כי זו נמר ה' מכל שבטך לעמוד לשרת (דקמן ק"ח). ומגו כבשי יתחמם. אלמא בת חמס ק"י גו (בבבבות כהן). פאה מכל אחד ואחד. דיקר הויה עין שורה לשרה מפקס לה (נדח ג.)

בדקושה. כבוד אינו צריך להקדיש דקדושתו מרמס וגו נמי אין צריך להקדיש דאין קדושה חלה עליו אבל מעשר מקדישו בשצט. לישנא אחרינא אמרי ליה בדיקושה כבוד וגו נכסי כהן לקדש בו את האשה כדמניא בגמרא דלרבעא אבות (ב"ק דף יג.) כבוד מוכרין אותו תס

בקדושה ומכירה והנך נפישין פשוט מפשוט עדיף ליה: ראשית הגו אינו נהוג אלא ברחלים: מנא הני מילי אמר רב חסדא אתיא גיזה גיזה כתיב הכא ¹ראשית גו צאנך תתן לו וכתיב התם ²ומגו כבשי יתחמם מה להלן כבשים אף כאן כבשים ונילף גיזה גיזה מבכור ³דתניא ⁴לא תעבוד בבכור שורך ולא תגזו בבכור צאנך אין לי אלא שור בעבודה וצאן בגיזה מנין ליתן האמור של זה בזה ואת האמור של זה בזה ת"ל לא תעבוד ולא תגזו אמר קרא יתתן לו ולא לשקן *אלא מעתה נוצה של עזים ליחייב בעיני גיזה וליכא מאן שמעת ליה האי סברא ר' יוסי הא מורי ר' יוסי במידי דאורחיה אלא ⁵כדאמר ר' יהושע בן לוי ⁶לעמוד לשרת דבר הראוי לשירות הכא נמי דבר הראוי לשירות אלא גיזה גיזה למאי אתא לכדתנא דבי ר' ישמעאל דתנא דבי ר' ישמעאל ⁷כבשים שצמרן קשה פטורים מראשית הגו שנאמר ומגו כבשי יתחמם תני חדא גוזז את העזים ושופט את הרחלים פטור ותניא אידך ⁸הגוזז את העזים פטור ⁹ושופט את הרחלים חייב לא קשיא הא רבנן והא ר' יוסי ¹⁰דתניא ¹¹לקט קציר *ולא לקט קישוף ר' יוסי אומר אין לקט אלא הבא מחמת קציר ר' יוסי היינו ת"ק כולה ר' יוסי היא והכי קתני שר' יוסי אומר אין לקט אלא הבא מחמת קציר א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי מודה ר' יוסי במידי דאורחיה דתניא ר' יוסי אומר קציר אין לי אלא קציר עוקר מנין ת"ל ¹²לקצור תולש מנין ת"ל ¹³בקוצרך אמר ליה רבינא לרב אשי אף אנן נמי תנינא ¹⁴מלכנות בצלים שבין הירק ר' יוסי אומר פאה מכל אחד ואחד וחכמים אומרים ¹⁵מאחת על הכל: וכמה הוא מרובה: בשלמא לרב"ש תרתי נמי איקרו צאן אלא לב"ה מ"ט אמר רב כהנא אמר קרא ¹⁶עשויות שעשויות ב' מצות ראשית הגו ומתנות איכא בכורה ומתנות בכורה חדא מי לא מיחייבא ולשעמך מתנות חדא מי לא מיחייבא אלא אמר רב אשי עשויות שמעושות את בעליהן ואומרות לו קום עשה מצוה תניא דבי רבי ישמעאל בר' יוסי אומר משום אביו ארבע שנאמר ¹⁷וארבע צאן תחת השה תניא אמר רבי ¹⁸אלמלא דבריהן דברי תורה ודברי בריבי קבלה אנן דברי בריבי שומעין וכל שכן שדבריהם דברי קבלה ודברי בריבי דברי תורה ¹⁹והאמר מר אין הכרעה שלישית מכרעת

ראשית הגו פרק אחד עשר חולין קלז.

מה"מ. פירוש דראשית הגו אינו נהוג אלא ברחלים ולא בעזים דעזים נמי אקרו לאן דכתיב (בראשית כו) לך נח אל האלן וקח לי משם שני גדיי עזים:

אתיא גיזה גיזה. אע"ג דדברי תורה מדברי קבלה לא ילפינא גילוי מילתא בעלמא הוא דגז דכנשים הוא ואין זה דבר חדש וקצת משמע דגזרה שזה היא מדפריך בסמוך אלא גיזה גיזה למאי אתא מ"מ אינו דבר חדש:

וְיִלְכָּף גיזה גיזה מבכור. וא"מ והיכי מצינן למילף מבכור דאפילו שור הא לאן כתיב וי"ל דהוה אמרינא דלאן לאו דוקא כי היכי דלא תגזו כבוד לאנך לאו דוקא:

עוקר מנין ת"ל לקצור תולש מנין תלמוד דלומר בקוצרך.

ואלטרטרי תרי קראי משום דעוקר הוא קצת אורחיה טפי מתולש:

דברים טו טז
4. כי בו בחר יי אלהיו
מכל בקטיו לעמוד
לשרת בשם יי הוא ובניו
כל הקמים: דברים יח
5. ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת
שדך לקצור ולקט קציר
לא תלקט: ויקרא יט ט
6. ובקצרכם את קציר
ארצכם לא תכלה פאת
שדך בקצרך ולקט
קצירך לא תלקט לעני
ולגר תעזוב אותם אני יי
אלהיכם: ויקרא כג כב
7. ותמורה אביגיל ותחק
קמיתם לחם ושנים נבלי
יי ותחם צאן עשויות
וחמש קלי ומגה
צמקים ומאיתם דבלים
ותחם על החמרים:
שמואל א כה יח
8. כי יגב איש שור או
שה וטבחו או מקרו
חמשה קבר וישלם תחת
השור וארבע צאן תחת
השה: שמות כא לו

הראוי לשירות: נ"ב ע"י תוס' בבבבות דף יז ע"א: ושוטף את הרחלים. נ"ב ע"י תוס' בבבבות דף כד ע"ב:

עין משפט
נר מצוה

לב א מ"י פ"י מהל' ב"מ ס"ד ד סגנו עשין מג טו"ע י"ד ס"י שלג טע"ף ב: לב ב מ"י שט טו"ע שט: לד ג מ"י פ"ד מהל' ממונות ע"מ הל"ז: לה ד מ"י פ"ג שט הלכה י:

תורה אור השלם

1. ראשית דגנך תירשך ויצחקך וראשית גז צאנך תתן לו:
דברים יח ד
2. אם לא ברכוני חלצני ומגו כבשי יתחמם:
איוב לא כ
3. כל הבכור אשר יקלד בבקרך ובצאנך תזכר תקדיש ליי אלהיו לא תעבד בבכר שורך ולא תגזו בבכור צאנך:
דברים טו טז
4. כי בו בחר יי אלהיו מכל בקטיו לעמוד לשרת בשם יי הוא ובניו כל הקמים: דברים יח
5. ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך לקצור ולקט קציר לא תלקט: ויקרא יט ט
6. ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט לעני ולגר תעזוב אותם אני יי אלהיכם: ויקרא כג כב
7. ותמורה אביגיל ותחק קמיתם לחם ושנים נבלי יי ותחם צאן עשויות וחמש קלי ומגה צמקים ומאיתם דבלים ותחם על החמרים:
שמואל א כה יח
8. כי יגב איש שור או שה וטבחו או מקרו חמשה קבר וישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה: שמות כא לו

שיטה מקובצת

א) לעמוד לשרת דבר הראוי לשירות. נ"ב ע"י תוס' בבבבות דף יז ע"א: ושוטף את הרחלים. נ"ב ע"י תוס' בבבבות דף כד ע"ב: